

Sygn. akt VI U 436/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2013 r. w S.

sprawy H. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania H. K. (1) złożonego w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy

uwzględnia odwołanie i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w sprawie ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonego w terminie jednego miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia.

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2012 r. H. K. (1) złożył odwołanie w związku z niewydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzji w sprawie ustalenia kapitału początkowego. W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że wniosek o ustalenie kapitału początkowego złożył w organie rentowym w dniu 12 października 2011 r., jednakże do chwili obecnej organ rentowy nie wydał decyzji w tym zakresie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie skargi na bezczynność organu rentowego. Pełnomocnik organu rentowego wskazał, że wprawdzie ubezpieczony wniosek o ustalenie kapitału początkowego złożył w dniu 31 października 2011 r., jednakże do chwili obecnej nie wydano decyzji w tej sprawie, z uwagi na prowadzone postępowanie wyjaśniające w związku ze złożonym przez H. K. wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu dodatkowo wskazano, że organ rentowy nie jest aktualnie w posiadaniu dokumentacji pracowniczej i płacowej wnioskodawcy, która to dokumentacja znajduje się w Sądzie w związku z odwołaniem złożonym przez H. K. od decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a bez tej dokumentacji nie jest możliwe wydanie decyzji ustalającej wysokość kapitału początkowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

W dniu 31 października 2011 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wpłynął wniosek H. K. (1) o ustalenie kapitału początkowego.

Niesporne, a nadto dowód: wniosek - k. 21-22.

Do dnia zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie organ rentowy nie wydał decyzji w sprawie ustalenia kapitału początkowego.

Niesporne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści przepisu art. 477⁹ § 4 k.p.c., jeżeli organ rentowy nie wydał decyzji w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu.

Z kolei w art. 477¹⁴ § 3 k.p.c. wskazano, że jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie sąd stwierdza, czy niewydanie decyzji przez organ rentowy miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodziły wszelkie przesłanki do zastosowania wyżej wskazanego przepisu poprzez zobowiązanie organu rentowego do wydania decyzji w określonym terminie. Niespornym bowiem było, że ubezpieczony wniosek o ustalenie kapitału początkowego złożył w organie rentowym w dniu 31 października 2011 r., jednakże organ rentowy do dnia zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie nie wydał decyzji w tej sprawie. Ustawowo określony termin dwóch miesięcy na wydanie decyzji został więc znacznie przekroczony. Nawet zaś jeśli wniosek ubezpieczonego nie odpowiadał wymogom formalnym, organ rentowy nie skorzystał z żadnych środków, by usunąć jego ewentualne wady. Bez znaczenia jest także podnoszony argument, jakoby wydanie decyzji nie było możliwe z uwagi na brak dostępu do akt rentowych, które zostały przekazane do Sądu. Trzeba bowiem wskazać, że akta rentowe przekazano do Sądu ledwie kilka miesięcy temu, w czasie gdy wniosek o ustalenie kapitału początkowego pozostawał do rozpoznania już od ponad roku i gdy nie istniały żadne przeszkody prawne i faktyczne, uniemożliwiające organowi rentowemu dostęp do własnych akt i własnej dokumentacji.

Na marginesie wskazać należy, że w niniejszym postępowaniu Sąd nie znalazł podstaw do wydania w sprawie orzeczenia co do istoty sprawy, o którym mowa w przepisie art. 477¹⁴ § 3 k.p.c. Sąd uznał bowiem, że mimo, iż art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. dopuszcza możliwość orzeczenia przez sąd co do istoty sprawy w przypadku braku decyzji (a zatem co do zasady dopuszcza możliwość merytorycznego rozpoznania przez sąd wniosku nie będącego dotychczas podstawą badania przez organ rentowy), to w analizowanym postępowaniu zastosowanie przyjętej w tym przepisie dyspozycji wypaczałoby charakter postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych i prowadziłoby do jaskrawego pominięcia odrębności tego postępowania poprzez całkowite pozbawienie znaczenia postępowania administracyjnego poprzedzającego postępowanie sądowe. Orzeczenie w tym zakresie sprowadzałoby się bowiem de facto do wydania decyzji ustalającej wysokość kapitału początkowego.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.